

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobkyně:

[redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem JUDr. Radkem Bechyně
se sídlem Legerova 148, Kolín

proti

žalovanému:

Ministerstvo dopravy
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2020, č. j. 939/2017-160-SPR/19,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Obsah žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto její odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 13. 10. 2016, č. j. MHMP 1818787/2016 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byly dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), zamítnuty námitky žalobkyně jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů ke dni 11. 4. 2016 byl potvrzen.
2. V žalobě žalobkyně uvedla, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody a ignoroval předložené důkazní prostředky. Žalobkyně k odvolání předložila i rozhodnutí jiného odvolacího správního orgánu, Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, vydané v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z tohoto rozhodnutí je zřejmé, že je běžnou praxí správních orgánů v rámci odvolacího řízení posuzovat na základě odvolacích námitek i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedený záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Totéž dokládají i další rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014, ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014. Ačkoli se nejedná o totožný správní orgán, když jde o jiný krajský úřad, dle žalobkyně by i v takovém případě měla platit zásada legitimního očekávání, dle níž by různé krajské úřady měly postupovat stejně. Žalobkyně proto nesouhlasila s tezí žalovaného, že žalovaný nemohl posuzovat způsobilost podkladů pro záznam bodů a vycházel výhradně z oznámení od příslušných oddělení policie, že žalobkyně měla spáchat přestupek, který s ní byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Takové oznámení nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s dotčeným rozhodnutím (pokutovým blokem).
3. Dle žalobkyně by z rozhodnutí (pokutových bloků) měly být patrný údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době jeho spáchání, a mělo by být jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Argument žalovaného, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, je dle žalobkyně nesprávný. Není totiž možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce.
4. Žalobkyně obecně popsala, kdy není podklad způsobilý pro záznam, a to v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti a v případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Akcentovala identifikaci místa a času přestupku, aby bylo možno vyloučit, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci. Údaje by přitom měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, tj. přezkoumatelně. Žalobkyně též k žalobě přiložila několik pokutových bloků, které mají dokumentovat, jak vypadá vadně/nedostatečně vyplněný pokutový blok; tyto se ovšem žalobkyně netýkají.
5. V případě rozhodnutí Městského úřadu Trutnov ze dne 9. 2. 2016, č. j. 17779/2016, ve věci přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, žalobkyně spatřovala následující vady rozhodnutí: (i) nedostatky v uváděných povinnostech, kdy minimálně porušení § 18 zákona o silničním provozu lze jen těžko dovozovat, neboť k ohrožení majetku či zdraví může dojít i za dodržené ohleduplnosti řidiče; (ii) neprokázání naplnění materiálního aspektu přestupku, neboť přestupkem je jen takové jednání, které ohrožuje alespoň v míře nepatrné zájem společnosti, kdy toto ohrožení není jakkoli podloženo; (iii) není patrné, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku, a i z

Shodu s prvopisem potvrzuje:

popisu jednání žalobkyně není zjevné dostatečné zjištění věci, když žalobkyně již na místě uváděla skutečnosti, které by mohly zpochybnit její odpovědnost za přestupek; (iv) nebylo nařízeno ústní jednání a mohlo tedy dojít k nedostatečnému zjištění věci; (v) nejsou jednoznačně zjištěné pohnutky žalobkyně vedoucí k přestupkovému jednání; (vi) celé rozhodnutí se jeví jako nepřezkoumatelné, neboť nelze přesně určit místo spáchání přestupku ani jeho podstatu.

6. Dále žalobkyně označila pokutové bloky datem jejich vydání (11. 4. 2016, 8. 8. 2015, 10. 11. 2014, 10. 2. 2014, 15. 3. 2013), a uvedla k nim námitky, které jsou vždy stejné, obecné a nemají žádnou vazbu na specifický obsah konkrétního pokutového bloku. Žalobkyně uvedla, že: nebyla dostatečně ověřena totožnost přestupce – údaje jsou nečitelné, nepřesné, nekompletní; není uvedena doba, čas a místo spáchání přestupku – údaje jsou nečitelné a nekompletní, není uveden celý název obce a ulice; z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, právní kvalifikace je zkratkovitá; není zcela zřetelná výše uložené sankce, tedy zda výše uložené sankce číslem a slovy spolu korespondují, popř. údaj o sankci chybí, nebo není úplný; není přezkoumatelné, zda je uveden podpis oprávněné osoby a místo vydání pokutového bloku; data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou nepřezkoumatelná; není zřetelný podpis přestupce.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Zdůraznil, že řádně zhodnotil veškeré podklady obsažené ve spise. Upozornil, že zástupce žalobkyně vystupuje v obrovském množství obdobných řízení, kdy pouze kopíruje totožné žalobní námitky (viz pokutové bloky připojené k žalobě, které se ani netýkají žalobkyně).
8. Součástí odvolání žalobkyně nebylo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, jak tvrdila žalobkyně v žalobě. Jestliže příslušný krajský úřad shledal některé podklady nedostatečné pro záznam bodů, pak to nezakládá legitimní očekávání žalobkyně v projednávané věci (viz str. 7 napadeného rozhodnutí), neboť v daném případě byly veškeré podklady způsobilé pro záznam bodů.
9. Co se týče námitky vad pokutových bloků, žalovaný plně odkázal na vypořádání v napadeném rozhodnutí.

Posouzení žaloby soudem

10. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Úvodem soud konstatuje, že ve věci již jednou rozhodoval, a to rozsudkem ze dne 27. 9. 2018, č. j. 5 A 70/2018-27 (kasační stížnost žalovaného byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2020, č. j. 7 As 432/2018-21), kterým zrušil předchozí odvolací rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2017, č. j. 939/2017-160-SPR/4. Současně vyslovil pro žalovaného závazný právní názor (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), že „[v] dalším řízení si správní orgány obstarají zejména napadené pokutové bloky, popřípadě jejich kopie, aby mohly řádně prověřit důvodnost vznesených odvolacích námitek“. Soud má za to, že žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje:

tomuto závaznému právnímu názoru dostál, nadto v mezidobí došlo k významnému judikatornímu posunu (viz níže).

12. Žalovaný si vyžádal všech pět pro napadené rozhodnutí relevantních pokutových bloků, přičemž obdržel čtyři a u pokutového bloku ze dne 15. 3. 2013 byl informován, že došlo ke skartaci. Soud tudíž považuje žalobní námitku, že si žalovaný v souladu s ustálenou správní praxí (Krajského úřadu Moravskoslezského kraje) nevyžádal pokutové bloky, za bezpředmětnou.
13. Alespoň stručně však soud dodává, že by tato žalobní námitka beztak nebyla důvodná, jelikož žalovaný je ústředním orgánem státní správy, zatímco označený krajský úřad je pouze orgánem vyššího územního samosprávného celku, přičemž je při výkonu přenesené působnosti v oblasti silniční dopravy podřízen mj. metodické činnosti žalovaného. Žalovaný jako nadřízený orgán tak nemůže být vázán správní praxí podřízeného orgánu. Totéž uvádí i napadené rozhodnutí na str. 7, rovněž zde zmiňuje změnu správní praxe s ohledem na judikatorní vývoj.
14. Co se týče rozhodnutí Městského úřadu Trutnov ze dne 9. 2. 2016, č. j. 17779/2016, soud zdůrazňuje, že v řízení (ať již správním, či soudním), v němž jsou řešeny námitky žalobkyně proti záznamu bodů v registru řidičů, není možné přezkoumávat věcnou správnost a zákonnost (vč. skutkového stavu a právní kvalifikace přestupku) podkladových rozhodnutí o spáchaných přestupcích – lze přezkoumávat výhradně způsobilost podkladu pro záznam bodů (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, a ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2012, č. j. 11 A 107/2011-31).
15. Ve světle právě uvedeného soud konstatuje, že následující žalobkyní uváděné nedostatky předmětného rozhodnutí zpochybňují jeho věcnou správnost a zákonnost, a jsou tedy nepřijatelné: (i) nedostatky v uváděných povinnostech, kdy minimálně porušení § 18 zákona o silničním provozu lze jen těžko dovozovat, neboť k ohrožení majetku či zdraví může dojít i za dodržené ohleduplnosti řidiče; (ii) neprokázání naplnění materiálního aspektu přestupku, neboť přestupkem je jen takové jednání, které ohrožuje alespoň v míře nepatrné zájem společnosti, kdy toto ohrožení není jakkoli podloženo; (iv) nebylo nařízeno ústní jednání a mohlo tedy dojít k nedostatečnému zjištění věci; (v) nejsou jednoznačně zjištěné pohnutky žalobkyně vedoucí k přestupkovému jednání.
16. Zbývající námitky: (iii) není patrné, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku, a i z popisu jednání žalobkyně není zjevné dostatečné zjištění věci, když žalobkyně již na místě uváděla skutečnosti, které by mohly zpochybnit její odpovědnost za přestupek; (vi) celé rozhodnutí se jeví jako nepřezkoumatelné, neboť nelze přesně určit místo spáchání přestupku ani jeho podstatu – lze považovat za, byť velmi vágní a obecné, zpochybnění způsobilosti podkladu pro záznam bodů, kterému ovšem soud nemůže přisvědčit. Předmětné rozhodnutí obsahuje řádné vymezení skutku jeho zákonným ustanovením [§ 125c odst. 1 písm. f) bod 4 ve spojení s § 4 písm. c) zákona o silničním provozu] a popisem (žalobkyně překročila nejvyšší dovolenou rychlost pro jízdu mimo obec stanovenou místní úpravou provozu na pozemních komunikacích na 50 km/h o méně než 30 km/h, když jí byla naměřena rychlost 67 km/h, po zvážení možné odchylky 64 km/h) a též jednoznačné určení místa jeho spáchání (v katastru obce Mladé Buky, ve směru na obec Svoboda nad Úpou, okres Trutnov, na silnici I. třídy č. 14 v místě křižovatky se silnicí III. třídy č. 01413 a místní komunikace vedoucí do obce Mladé Buky, okres Trutnov). Soud tudíž neshledal,

Shodu s prvopisem potvrzuje:

že by předmětné rozhodnutí bylo vnitřně nesrozumitelné nebo rozporné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 16/2010-105), protože bylo způsobilým podkladem pro záznam bodů.

17. K žalobkyní předloženým pokutovým blokům týkajícím se jiných přestupců soud uvádí, že je považuje za irelevantní, neboť z nich nelze žádným způsobem dovodit souvislost s projednávaným případem, respektive s podklady použitými pro záznam bodů v registru řidičů v projednávaném případě.
18. Pokud jde o žalobní námitku zpochybňující způsoblost podkladů (pokutových bloků) pro záznam bodů, soud znovu konstatuje, že žalovaný si pokutové bloky vyžádal. Na str. 3-5 napadeného rozhodnutí je citována judikatura Nejvyššího správního soudu věnující se opakovaným námitkám zástupce žalobkyně, načež je na str. 5-6 napadeného rozhodnutí podrobně a řádně hodnocen obsah pokutových bloků z hlediska jejich formálních náležitostí, srozumitelnosti a jednoznačnosti. U pokutového bloku ze dne 15. 3. 2013 byl žalovaný informován o skartaci, k čemuž odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, 8 As 186/2016-35. Soud toto vypořádání odvolacích námitek proti pokutovým blokům, které jsou stejně obecné a vágní jako ty uvedené v žalobě, považuje za zcela dostačující.
19. Lze dodat, že jediná konkrétní odvolací námitka žalobkyně směřovala proti pokutovému bloku ze dne 10. 2. 2014 s tím, že v kolonce č. 5 není uvedena právní kvalifikace porušené zákonné povinnosti, což ovšem není pravdou. Je zde mj. čitelně uvedeno, že „*v místě, kde je povolena max. rychlost 30 km/h jela výše uvedená rychlostí 47 km/h, po odečtení tolerance 3km/h 44km/h*“, v kolonce č. 6 je označen přestupek „*§ 125c/1f bod 4*“, právní kvalifikace je tedy zřejmá a jednoznačná.
20. Kromě toho má soud za to, že s ohledem na judikatorní vývoj žalovaný již ani není vázán právním názorem vysloveným v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2018, č. j. 5 A 70/2018-27 (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 7. 2008, č. j. 9 Afs 59/2007-56, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2016, č. j. 1 Asz 31/2016-36), a není tedy povinen (při splnění níže uvedených podmínek) si pokutové bloky vyžádat.
21. Soud poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, ve kterém se Nejvyšší správní soud zabýval obdobným případem, v němž mj. žalobce zastupoval stejný právní zástupce a ve kterém byly vzneseny zcela totožné žalobní body jako v projednávaném případě. Nejvyšší správní soud přitom konstatoval následující: „*Stěžovatel [...] rovněž konstatoval, že žalobcovy námitky jsou typizované a žalobcův zástupce JUDr. Bechyně je uplatňuje neustále dokola bez ohledu na konkrétní případ. Nejvyšší správní soud v tomto směru stěžovateli přisvědčuje a konstatuje, že na základě tohoto důvodu stěžovatelovo zamítavé rozhodnutí o odvolání žalobce ob stojí. Jak uvedl Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 4. ledna 2012 č. j. 3 As 19/2011-74, ne každé zpochybnění údajů v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (shodně též rozsudek ze dne 8. listopadu 2017 č. j. 10 As 3/2017 - 34). Jak přitom nyní rozhodující senát uvedl již v usnesení č. j. 6 As 174/2019 - 25, kterým se v této věci obracel na rozšířený senát, námitky paušální, typizované, uplatňované*

Shodu s prvopisem potvrzuje:

šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků. Rozšířený senát v usnesení č. j. 6 As 174/2019 - 35 konstatoval, že dosavadní judikatura tomuto výkladu nebrání. Nejvyšší správní soud proto na tomto právním názoru nadále setrvává a souhlasí se stěžovatelem, že žalobce v odvolání proti rozhodnutí magistrátu uplatnil paušální námitky, které stěžovatel mohl vypořádat, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. Žalobce zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), a to ve vztahu k oběma pokutovým blokům zcela shodně. Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné. Trvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by z námitkového řízení učinilo řízení oficiální, jakým zjevně není.“ (zvýraznění provedl zdejší soud).

22. V projednávaném případě soud neshledal žádný důvod se jakkoliv odchýlit od závěru Nejvyššího správního soudu uvedeného v rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44. Žalobkyně v žalobě rovněž uplatnila zcela obecné, typizované a neurčité námitky (jednalo se o stejné žalobní body, které byly uplatněny mj. v žalobě, o níž bylo rozhodnuto rozsudkem zdejšího soudu ze dne 23. 8. 2019 č. j. 9 A 74/2019-50, který byl zrušen právě rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44). Žalobkyně jednotlivé pokutové bloky napadala pouze formálně, když všechny výtky vůči všem pokutovým blokům jsou zcela totožné. Jinými slovy ani u jednoho ze sporných pokutových bloků žalobkyně nereagovala na jeho konkrétní podobu a případná pochybení správního orgánu nikterak neindividualizovala. Konkrétně například žalobkyně u jednotlivých pokutových bloků zcela obecně rozporuje zjištění osoby přestupce, avšak ani v jednom z případů neuvádí, jaký údaj na pokutovém bloku je nečitelný nebo jaké údaje nejsou přesně vypsány, případně jaká z možných variant vlastně nastala, zda chybí rodné číslo přestupce, nebo datum narození, popř. obojí. Totéž platí v případě uvedení doby a místa spáchání přestupku, kdy z žaloby není zřejmé, proč určení doby spáchání přestupku nebo označení místa považuje žalobkyně za natolik neurčité, že by nebylo možné dobu nebo místo přestupku jednoznačně identifikovat. Z takto formulovaných námitek tak soud není ani zřejmé, co konkrétně žalobkyně jednotlivým pokutovým blokům vytýká. S ohledem na shora uvedené má zdejší soud ve shodě s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, za to, že takto formulované námitky nejsou způsobilé vyvolat jakékoli pochyby o podobě a formálních náležitostech sporných pokutových bloků.
23. Soud akcentuje, že oproti obecným výtkám žalobkyně vůči pokutovým blokům jsou součástí správního spisu předloženého žalovaným příslušná oznámení policie o přestupcích (a též čtyři z pěti pokutových bloků), z nichž vyplývají jednoznačné skutkové i právní závěry o tom, že ve všech výše zmíněných případech žalobkyně spáchala dotčené přestupky a v souladu s tím (a dalšími rozhodnutími) jí do evidenční karty bylo připsáno celkem 12 bodů. Žalobkyně pak obsah uvedených oznámení nikterak nepochybnila.

Závěr

24. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Za splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1 s. ř. s. tak učinil bez nařízení jednání (žalobkyně ani žalovaný nesdělili soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Shodu s prvopisem potvrzuje:

25. Protože žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. listopadu 2021

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: